

היא נוסעת מטעם משרד החוץ לוונציה - עם כצצה במזוודה

חשופה לבוקר
חליפת-מכנסיים שחורה המורכבת ממכנסיים פרטיים של הלית, וממותנייה קצרצרה. את המותנייה לובשת הלית ללא דבר מתחתיה, וטוענת: "כך יותר מתאים ויותר נוח." זה יהיה לבושה-בוקר שלה.

בפסטיבל ונציה יופיעו כל מיני כוכבות, שילבשו כל מיני שמלות. כך נהוג בפסטיבלים — אפילו האמנותיים שבהם. אולי תהיינה שם כוכבות גדולות יותר מהלית קטמור, אבל ברור שלא תהיינה שם שמלות גדולות משלה.

היא יצאה לשם השבוע עם מלחחה ענפה, שתוכננה בחלקה על-ידי בעלה, בחלקה על-ידי פאקו ראבאן, ובחלקה על-ידי אמני שוקי-הפישפשים.

בערב היא תופיע בסרבל שחור, מבריק, מבד משי רך, שעליו חץ גדול. זאת תיכנן בעלה. בבוקר תלבש פראק לבן מקטיפה, מעשה ידי פאקו ראבאן, ובין הבוקר לערב היא תלבש מכנסיים צבעוניים וז'אקט מעשה ידי שוקי-הפישפשים.

שלא לדבר על תלבושות המישהנה, שמלות חשובות גב וחשופות בטן, חולצות תפוחות, חצאיות קצרות וכו' וכו'.

"אני לא עושה זאת כדי להדהים", הסביר רה, "אני פשוט מרגישה נוח בבגדים אלה."

★ ★ ★

במקום הסורבון — רוגמנות

לית קטמור נולדה כבתו הבכירה [] של המשורר אבות ישורון, בקצהו הדרומי של החוף של רחוב מיכה יוסף ברדיצ'בסקי בתל-אביב. כאשר התבגרה, למדה שלוש שנים באוניברסיטה את מגדלי, ואת חיים נחמן ביאליק, וכשקיבלה את ה"בי.איי.", היא נסעה לצרפת להשתלם בפרוסט ובבאלזאק, לעשות דוקטוראט בסורבון. אבל שם, איפה שהוא בין הסורבון למונפארנס, היא הגיעה לסוכנת הדוגמניות דוריאן לי ודיגמנה שם. היא חזרה ארצה קצת יותר משכילה וקצת יותר יפה, וכל הידיעות וההשכלה הרחבה שרכשה, לא הפריעו לה להפוך תוך חודשים לדוגמנית מבוקשת ביותר בארץ. "עכשיו עם כל הפסטיבל הזה", היא מספרת, "וכל הרעש שמסביבי, אני מרגישה את

בגדי הנציגה

תי, אני מרגישה תחושה אירוטית. לפעמים המצלמה יכולה להביא אותי לאורגאזמה, כך, יש בזה מין נרקסיזם. אני יודעת, אבל זוהי תחושה ממש פיזית."

בכל זאת, היא לא לגמרי נרקסיסטית. היא אוהבת את בעלה, והיא אוהבת את ה"חולמים שלה. היה לה אחד שקראו לו ספרדיקוב, בקיצור ססי, והוא מת ביום האחרון של צילומי הסרט. עכשיו יש לה אחת, קלצ'ניקוב, ג'ינג'י, חמוד. היא לא מת' זיקה יותר מאחד. היא לא מסוגלת לאהוב יותר מאחד. בכלל, לא רק בקשר לחתולים.

24 הוא גם הגיל שלה. מי שקלה הוא חמישים, ואילו הגובה שלה הוא מטר שבע עי"ם ושתיים, ושנות נשואיה הן חמש. אבל כל המספרים הללו לא אומרים כלום. לדעות שלה ולהרגשות שלה אין קשר אליהם.

"זה לא בגלל הגיל", היא אומרת, "אבל אני חופשייה, תמיד הייתי. גם בבית אצלי יש אווירה חופשית, במובן הטוב של המילה. יש לי יחס טבעי לגוף, ולבגדים, ולכל דבר."

כיוון שהמצלמה אוהבת אותה, הרי גם היא אוהבת את המצלמה: "כשמצלמים או-

עצמי כמו סוכריה שמוצצים אותה. עשיון סרט בצורה פרטיזנית, בלי כסף, בלי מש"קיעים, ופתאום הסרט הזה מייצג את הארץ ואת משרד החוץ, וכולם מדברים עליו."

★ ★ ★

אורגאזמה עם מצלמה

אם לבעלה, הבמאי ז'אק קטמור, יש חלק בהפיכתה לכוכבת, הרי לאביה יש, כנראה, חלק בהפיכתה למשוררת. בעוד שבועיים אפשר יהיה לקרוא את ספר שיריה הראשון, שנקרא עשרים וארבע.

המשתוללת
חליפת-מכנסיים בצבע ביד'הוב, שתוכננה על-ידי טלון ביבה, טובה לריקוד.

